

Competencias do Enxeñeiro Técnico Agrícola

A agricultura foi unha actividade antiga, arraigada aos primeiros exercicios profesionais. Pero dentro do estado español e do seu ordenamento lexislativo é recoñecida como profesión polo Real Decreto do 1 de setembro de 1855.

Para coñecer o seu desenvolvemento faremos un breve repaso histórico dos cambios que se foron producindo a nivel lexislativo, referido sobre todo ao tema de atribucións profesionais.

A profesión de Perito Agrícola quedou regulada como eminentemente tecnolóxica e co obxectivo inicial de dotar os servizos administrativos do Estado con persoal experto no uso das novas tecnoloxías agrícolas. Este inicio marcou a profesión outorgándolle un marcado carácter público dentro dos corpos de funcionarios da Administración. Deste xeito, o corpo Facultativo Agrícola integrado tanto por agrónomos como por peritos, adquiriría un papel decisivo nos aspectos relacionados co sector agropecuario, estando en todo momento amparado xuridicamente polo Estado no desempeño profesional das amplas funcións que lles eran encomendadas.

Dende o inicio o de peritos foi un corpo comprometido co desenvolvemento da agricultura, estudando e difundindo as técnicas e avances que se producían neste ampo, sabéndose pezas fundamentais nun sector de primeira importancia histórica no noso país. Ao igual que noutras enxeñarías as atribucións dos Peritos Agrícolas se foron establecendo de forma simultánea a dos profesionais de segundo ciclo, neste caso os Enxeñeiros Agrónomos. Pero historicamente a cuestión das atribucións profesionais foi controvertida e pouco tempo despois da creación da Escola Central de Agricultura (1855), o Decreto do 4 de decembro de 1871 encárgase de delimitar as facultades das dúas ensinanzas agronómicas debido ás polémicas existentes.

É coa Lei de Ensinanzas Técnicas en 1957, cando se define de forma clara orientación profesional, fóra do ámbito da Administración, para este tipo de titulacións. Márcase tamén o concepto de especialización.

A Lei 2/1964, do 29 de abril, sobre Reordenación da Ensinanzas Técnicas e o posterior Decreto 148/1969, definiu e recoñeceu distintas especialidades. Prodúcese o cambio de denominación de Perito a Enxeñeiro Técnico Agrícola.

As facultades profesionais da Enxeñaría Técnica Agrícola quedarían establecidas polo Decreto 2094/1971, do 13 de agosto, sendo a partir deste momento cando se establecerían as atribucións profesionais e a equiparación de Peritos Agrícolas e Enxeñeiros Técnicos Agrícolas. Tanto esta nova lexislación como a xurisprudencia xerada en anos posteriores na solución de conflitos de competencias polo Tribunal Supremo, como a do 23 de setembro de 1975, a do 19 de maio de 1979 e a do 16 de febreiro de 1981, configuran un ámbito profesional e competencial pleno para o exercicio da profesión en todos os ámbitos que recollen as respectivas especialidades de Enxeñeiro Técnico Agrícola. Os aspectos máis importantes céntranse nas limitacións que ata ese momento existiran na redacción de proxectos de certa envergadura, tal e como si existira cos Peritos Agrícolas que en certa forma eran considerados como "axudantes" dos titulados de segundo ciclo. A dirección de obra é outro dos aspectos fixado polas sentenzas, recoñecendo nesta o labor técnico e polo tanto un dos aspectos que son propios da profesión. Queda así claro que a de Enxeñeiro Técnico Agrícola é unha profesión independente, con plenitude de atribucións para a actuación dentro das competencias profesionais que por lei lle son outorgadas. Explicitárase nestas sentenzas a transformación radical que supuxo a modificación da denominación de Perito a Enxeñeiro Técnico reflectida nos plans de

estudio para adecuala a unha nova situación, distinta á anterior e na que do mesmo xeito cambia as situación profesional dos novos técnicos.

Con posterioridade a Lei 12/1986 pola que se regulan as atribucións profesionais de arquitectos técnicos, e enxeñeiros técnicos, establece as directrices xerais para as diferentes titulacións en relación aos plans de estudos así como as homologacións e recoñecemento de títulos noutros Estados. Con esta Lei preténdese fixar de forma definitiva os aspectos restritivos xa citados e que o Tribunal Supremo se encargara de ir modificando no tema de atribucións. Establece a vinculación definitiva entre titulación e actividade profesional, así como a plenitude de atribucións no ámbito da respectiva especialidade. De outra parte a Lei no seu artigo 2.1 detalla as atribucións profesionais entre as que cita a redacción e sinatura de proxectos, dirección de obra, cálculos, valoracións, taxacións, medicións, etc., así como a docencia nos termos establecidos por a Lei de Reforma Universitaria 11/83 e dirección e exercicio en industrias e explotacións agrícolas.

A Lei 12/1986, supuxo a culminación dun longo proceso de reivindicacións e conflitos competenciales. Para iso foi necesaria a mobilización de distintos sectores e institucións, correndo o protagonismo de parte dos estudantes e sobre todo dos colexios profesionais: manifestacións, folgas prolongadas nas escolas, intervencións en medios de comunicación e o peso dun dos sectores profesionais máis importantes de país conseguiu plasmar o seguinte texto:

'Os Arquitectos e Enxeñeiros Técnicos, unha vez cumpridos os requisitos establecidos polo ordenamento xurídico, terán a plenitude de facultades e atribucións no exercicio da súa profesión dentro do ámbito da súa respectiva especialidade técnica ''.

ATRIBUCIÓN DO ENXEÑEIRO TÉCNICO AGRÍCOLA

DIRECCIÓN DE EXPLOTACIÓNS AGRARIAS

- Planificación e ordenación de explotacións.
- Dirección de empresas agrarias.
- Xestión de cooperativas.
- Proxectos de explotacións.
- Plantacións froiteiras.
- Cultivos forzados, invernadoiros, túneles.
- Cultivos hidropónicos.
- Floriculturra e plantas ornamentais, aromáticas e medicinais.
- Melloras de chans.
- Tratamentos fitosanitarios e control integrado.
- Produción e mellora de sementes e plantas de viveiro...
- Planificación e xestión de explotacións gandeiras.
- Comercialización e control de calidade.
- Agrometeoroloxía.
- Realización de ensaios.
- Análise de chans, augas e foliares.
- Asesoramento e xestión de subvencións.

CONSTRUCCIÓN

- Proxectos de instalacións rurais
- Proxectos de electrificación rural
- Instalacións gandeiras
- Invernadoiros
- Silos
- Almacéns
- Cerramentos
- Campos deportivos
- Depuradoras
- Desaladoras e desalinizadoras
- Instalación de xardinaría...

REGADÍOS

- Transformacións en regadío.
- Alumeamento e prospección de augas.
- Represas, balsas, estanques, canles e canles.
- Saneamentos e drenaxes.
- Condución de augas.
- Abancalamiento e nivelación.
- Estudos de posta en regadío...

ORDENACIÓN DO TERRITORIO E MEDIO

- Camiños e vías rurais.
- Ordenación de chans.
- Estudos de impacto ambiental.
- Aproveitamento e reciclaxe de residuos.
- Recuperación e conservación de espazos naturais.
- Paisaxismo.
- Defensas antierosión.
- Parques e xardíns...

INDUSTRIAS AGRARIAS E ALIMENTARIAS

- Almazaras e extractoras de aceite.
- Matadoiros, salas de despezamento, fábricas de embutidos, friames, conservas cárnicas, almacéns frigoríficos.
- Conservas vexetais, plantas de refrixeración e conxelación de produtos hortofrutícolas e centros de manipulación de produtos agrarios.
- Industrias lácteas e os seus derivados.
- Fabricación de queixos.
- Aderezo de olivas, curtidos.
- Fabricación de produtos de molinería.
- Panadaría e pastelería.
- Industrias do azucre e os seus derivados.
- Industrias derivadas do café e cacao.
- Elaboración de produtos alimenticios diversos.

- Adegas, elaboración, embotellado e crianza de viños e licores.
- Pratos precociñados...

VALORACIÓN Y TOPOGRAFÍA.

- Taxacións de seguros agrarios.
- Valoración de terreos, construcións e industrias agrarias.
- Partición de terreos.
- Medición de terreos, levantamentos topográficos.
- Replanteos.
- Valoración de cultivos e danos a estes.
- Valoración de gañados e explotacións cinexéticas.
- Valoración de produtos forestais.